

Ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 21 oktober 2008, binnengekomen bij de commissie op 22 oktober 2008, is appelland in beroep gekomen van een besluit van verweerster, hem medegedeeld bij brief van 12 september 2008. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. De zaak is op 15 december 2008 te Eindhoven ten overstaan van de commissie behandeld. Appelland was in persoon aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerster is verschenen mevrouw, Hoofd P&O bij verweerster, bijgestaan door verweersters gemachtigde. De gemachtigde van appelland heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Appelland is met ingang van 14 september 1998 door de rechtsvoorgangster van verweerster in tijdelijke dienst aangesteld bij het College te Het betrof hier een aanstelling in schaal 1 van de CAO VO op basis van het toenmalige Besluit In- en Doorstroombanen langdurig werklozen, waarbij door de gemeente een loonkostensubsidie aan de werkgever werd verstrekt. Met ingang van 1 juni 2004 heeft verweerster de aanstelling omgezet in een aanstelling in vaste dienst.

Na aan appelland bij brief van 29 juli 2008 het voornemen daartoe te hebben medegedeeld en nadat appelland daartegen bij schrijven van 13 augustus 2008 schriftelijk verweer had gevoerd, heeft verweerster bij brief van 12 september 2008 de arbeidsovereenkomst opgezegd met ingang van 1 januari 2009. Deze opzegging heeft plaatsgevonden op grond van opheffing van de betrekking als bedoeld in artikel 4.a.5., aanhef en lid c van de CAO VO in verband met het beëindigen van de loonkostensubsidie door de gemeente

3. De standpunten van partijen

Appelland heeft in beroep aangevoerd dat hem niet bekend is dat hij een aanstelling heeft op basis van een loonkostensubsidieregeling. Voorts beroep appelland zich op Bijlage 9 van de CAO VO.

Verweerster heeft verweer gevoerd waarop hierna, voorzover nodig, zal worden ingegaan.

4. De motivering

4.1. Hoewel appelland de akte van aanstelling per 1 juni 2004 niet heeft ondertekend, is tussen partijen niet in geschil dat appelland ten tijde van het ontslag een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd had.

4.2. De commissie is van oordeel dat door verweerster voldoende met bescheiden is aangetoond dat de aanstelling van appelland berustte op het Besluit In- en Doorstroombanen, op grond waarvan door verweerster van de gemeente een loonkostensubsidie, gekoppeld aan de persoon van appelland, werd ontvangen, en welke subsidie na het vervallen van genoemd besluit per 1 januari 2004 door de gemeente is voortgezet als een aan appelland toekomende voorziening in het kader van de Wet Werk en Bijstand. Het argument van appelland dat deze aard van zijn betrekking hem niet bekend was, kan op zichzelf niet tot gegrondverklaring van het beroep leiden. Immers, ook al zou het inderdaad zo zijn dat appelland zich van deze bijzondere achtergrond van zijn betrekking niet bewust is geweest, dan nog neemt dat niet weg dat de aanstelling van appelland wel degelijk op die voor hem bestemde loonkostensubsidie berustte, zodat bij het vervallen daarvan er in beginsel voor verweerster voldoende grond bestaat om een besluit tot het opheffen van deze gesubsidieerde betrekking te nemen en om appelland op die grond te ontslaan. Vervolgens dient de vraag dan aan de orde te komen of het door verweerster gegeven ontslag aan de daarvoor geldende vereisten voldoet. De commissie overweegt daaromtrent het volgende.

4.3. De commissie is van oordeel dat uit de CAO VO volgt dat deze onverkort van toepassing is op de werknemers, die zijn aangesteld op basis van het voormalige Besluit In- en Doorstroombanen en de regeling die na het vervallen daarvan in de plaats is gekomen. In artikel 6.5 van de CAO VO wordt het salaris voor deze categorie personeel ook uitdrukkelijk geregeld, zodat niet kan worden volgehouden dat bij het opstellen van de CAO VO aan deze categorie werknemers geheel niet is gedacht. De commissie ziet ook overigens in de CAO VO geen enkel aanknopingspunt om aan te nemen dat een of meer bepalingen, dan wel de in Bijlage 9

geregelde ontslagbescherming, niet van toepassing zou zijn op werknemers zoals appellant, die in dienst zijn op basis van een loonkostensubsidie.

Het betoog van verweerster dat appellant niet in een reguliere functie is benoemd, en dat op een werknemer als appellant, die benoemd is op grond van een persoonsgebonden loonkostensubsidie, het op de rijksbekostiging gestoelde werkgelegenheidsbeleid niet van toepassing is, vindt naar het oordeel van de commissie geen steun in de CAO VO en wordt daarom door de commissie niet gevolgd.

4.4. In artikel 2 van het in Bijlage 9 bij de CAO VO opgenomen Sociaal Statuut is de ontslagbescherming voor werknemers geregeld.

Daarin is bepaald:

“De werknemer met een dienstverband voor onbepaalde tijd kan geen ontslag krijgen op formatieve gronden zoals genoemd in artikel 4.a.5. onder c. en d. , resp. 4.b.3. onder d. en e. van deze CAO, tenzij voldaan is aan het bepaalde onder de hierna volgende leden 3 tot en met 5”.

Niet in geschil is dat door verweerster niet voldaan is aan hetgeen in de genoemde drie artikelleden omtrent het overleg met de centrales en het op te stellen sociaal plan is voorgeschreven.

De commissie verwerpt het argument van verweerster dat er onvoldoende tijd is geweest voor het in het Sociaal Statuut voorgeschreven overleg met de centrales. Ter zitting is gebleken dat verweerster reeds in het najaar 2007 outplacement maatregelen heeft geïnitieerd voor de betreffende “ID-medewerkers”, omdat toen reeds moest worden verwacht dat de loonkostensubsidie op termijn zou worden beëindigd. De commissie ziet niet in dat ook niet reeds toen het overleg met de vakbonden over de problematiek rond de komende beëindiging van de gemeentelijke loonkostensubsidies had kunnen worden aangevangen.

4.5. Nu verweerster zonder inachtneming van de daaromtrent geldende bepalingen in voormelde bijlage 9 van de CAO VO tot ontslag is overgegaan, dient het beroep van appellant gegrond te worden verklaard.

5. Beslissing

De Commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 15 december 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, W. Stoop en F.A.J. van Moorsel , leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.